

«Οι απαντήσεις που πήρα από τον διάβολο, δεν με κάλυψαν». Του δείχνω το ξύλινο σταυρουδάκι και του λέω: “Αυτό το ξυλαράκι, σε εμποδίζει να έρθεις;”

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

[stauros1](#) Πολλοί παραλληλίζουν τις ανατολικές θρησκείες και τις πρακτικές τους με την ορθόδοξη άσκηση και πνευματικότητα. Δεν γνωρίζουν ότι οι πρακτικές αυτές, πέρα από κάποια εξωτερικά γνωρίσματα, όπως η λιτή ζωή και η νηστεία, η αποφυγή κρεοφαγίας και λιπαρών ουσιών κ.ά., δεν έχουν καμιά σχέση με την ορθόδοξη άσκηση.

Είναι άλλο θέμα ο στοχασμός, ο διαλογισμός και γενικά η δια του νου και του συναισθήματος προσπάθεια ένωσης του ανθρώπου με το Θεό. Και άλλο η δια της ορθόδοξου ασκήσεως κάθαρση του ανθρώπου από τα ψεκτά του πάθη και η ενίσχυσή του με τα μυστήρια της Εκκλησίας ώστε να ελκύσει μέσα του τη χάρη του Θεού και να ενωθεί μαζί του. Να επιτύχει τη θέωσή του.

Η ένωση με το Θεό δεν είναι απλώς θέμα δίαιτας, στοχασμού και διαλογισμού και σωματικών ασκήσεων, αλλά εσωτερικής κάθαρσης και ετοιμασίας, για να γίνει ο άνθρωπος κατοικητήριο του μόνου σε απόλυτη έννοια καθαρού Θεού. Ανέφερε συχνά ο γνωστότατος σύγχρονος μας αγιορείτης ασκητής Γέροντας Παΐσιος, ότι πολλοί κατέφευγαν στο ερημητήριό του και τον ρωτούσαν για την τεχνική που εφαρμόζε κατά τη μονολόγιστη ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Δηλαδή για τη στάση που έπαιρνε, για την τεχνική της αναπνοής που εφαρμόζε κ.ά. **Και σχολίαζε θυμόσοφα ο καλός Γέροντας, πως δεν ήρθαμε στο Άγιον Όρος για να γίνουμε... πρωταθλητές!**

Την υπεροχή της ορθόδοξης άσκησης έναντι της βουδιστικής καταδεικνύει εναργέστατα ο συγγραφέας Γιάννης Κοτζάμπασης στο βιβλίο του «Από το Θιβέτ στο Άγιον Όρος, στο Γέροντα Παΐσιο». Το βιβλίο έχει 208 σελίδες, τέθηκε σε κυκλοφορία το 2006, γνώρισε επτά εκδόσεις ως τώρα και έχει μεταφραστεί στις γλώσσες: Αγγλική, Ρωσική, Ρουμανική. Το βιβλίο περιγράφει τη συγκλονιστική ιστορία ενός νέου 16 ετών, του Γιωργάκη, τον οποίο γνώρισε ο συγγραφέας στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Όρους και από τον Γέροντα Παΐσιο.

Όπως εκμυστηρεύτηκε το παιδί στον συγγραφέα, γεννήθηκε στον Πειραιά και όταν

ήταν δύο ετών μεταφέρθηκε από τον ναυτικό (καπετάνιο στα καράβια) παππού του στην περιοχή της δυτικής Κίνας, το Θιβέτ, όπου κλείστηκε για 14 χρόνια σε βουδιστικό μοναστήρι. Έζησε εκεί μια ζωή αυστηρής άσκησης. Ζωή παρθενίας, με ύπνο κάτω στο πάτωμα, πάνω σε μια λεπτή ψάθα, με σωματική άσκηση και εξάσκηση στις πολεμικές τέχνες (Αϊ κίντο, Καράτε, Ταε Κβο Ντο, Ζίου Ζίτσου κ.ά.).

Δεν είχε βγει καθόλου από το βουδιστικό μοναστήρι, που ήταν άβατο σε γυναίκες, και είχε μεγάλη επίδοση σε αυτό. Μπορούσε ακόμη και να ταξιδεύει με υπερφυσικό τρόπο, χωρίς μεταφορικά μέσα, «παίρνοντας φτερά από τις σαράντα αποθήκες», όπως λέει ο ίδιος. Με τον τρόπο αυτό ταξίδεψε πρώτα στις Ινδίες, κατόπιν στο Σικάγο και μετά στη Σουηδία, όπου ήταν εγκατεστημένοι οι γονείς του, επειδή ο πατέρας του ήταν έμπορος ξυλείας. Εκεί συνάντησε τον ορθόδοξο ασκητή ιερομόναχο π. Ευσέβιο Βίττη, που ασκήτευε σε ερημητήριο των Σερρών.

Ήταν γνωστός του πατέρα του και καθώς βρέθηκε στη Σουηδία, πέρασε από εκεί για μια τυπική επίσκεψη. Από τον ορθόδοξο αυτόν ερημίτη ζήτησε και έλαβε πληροφορίες για τον Χριστό και την Ορθοδοξία. Μέχρι τότε ήξερε πως μόνος αληθινός Θεός είναι «ο πολυδύναμος σατανάς». Αξίζει ν' ακούσουμε την αφήγηση του νέου, που την έκανε στον συγγραφέα του βιβλίου: «Είχε προχωρήσει η συζήτηση για τα καλά, όταν κάποια στιγμή ο ιερέας, ζήτησε ένα ποτήρι νερό. Ήταν μια καλή ευκαιρία, σκέφθηκα, για να δείξω τη δύναμη του σατανά δια μέσω εμού.

- Μην κουνηθεί κανείς, είπα, σε λίγο, θα έλθει το ποτήρι με το νερό. Με την υπερφυσική δύναμη που είχα, από τον σατανά, έλεγα κάποια λόγια τυποποιημένα, τα οποία λέγοντάς τα, ερχόταν ένας διάβολος και με υπηρετούσε και έτσι εκπληρωνόταν οι επιθυμίες μου. Είπα λοιπόν τα λόγια και σε λίγο ένα ποτήρι πεντακάθαρο νερό, βρέθηκε πάνω στο τραπέζι. Ήπια το νερό ο ιερέας, ξεδίψασε και δόξασε τον Θεό. Βλέπεις του λέω, σου απέδειξα πως ο δικός μου ο Θεός είναι δυνατός και μπορεί να κάνει θαυμαστά πράγματα.

- Θέλω να κάνεις κάτι κι εσύ, για να μου αποδείξεις, ότι ο δικός σου Θεός, είναι πιο δυνατός από τον δικό μου, για να με πείσεις. - Ξέρεις, λέει ο ιερέας, ο δικός μου Θεός, είναι ταπεινός και δεν κάνει επιδείξεις. Βγάζει τότε από την τσέπη του, ένα ξύλινο σταυρουδάκι και μου λέει:

- Κράτα αυτό στο χέρι σου και κάνε πάλι αυτό που έκανες. Γέλασα μόλις το είδα και είπα:

- Αυτό το ξυλαράκι, θα σταματήσει τη δύναμη του σατανά;

- Δοκίμασε, λέει ο ιερέας με αυτοπεποίθηση.

- Πράγματι, είπα τα λόγια της επίκλησης, αλλά ο σατανάς δεν εμφανίστηκε. Κάποιο λάθος θα έκανα, σκέφθηκα, γι' αυτό δεν εμφανίστηκε. Τα λέω δεύτερη φορά τα λόγια, με περισσότερη προσοχή, διότι πίστεψα ότι είχα κάνει λάθος, αλλά και πάλι δεν είχα αποτέλεσμα. Την τρίτη φορά, είπα τα λόγια αργά καθαρά με περισσότερη προσοχή και λίγο νευριασμένα. Εμφανίστηκε μπροστά μου ο διάβολος που με υπηρετούσε, τρέμοντας.

- Τι έπαθες, του λέω, γιατί δεν έρχεσαι τόση ώρα που σε καλώ;

- Πέταξε αμέσως, αυτό που κρατάς στο χέρι σου .Ανοίγω την παλάμη μου, του δείχνω το ξύλινο σταυρουδάκι και του λέω:

- Αυτό το ξυλαράκι, σε εμποδίζει να έρθεις;

- Πέταξε αμέσως, αυτό που κρατάς στο χέρι σου, ούρλιαξε δυνατά, κρύβοντας τον χώρο των ματιών του, με τα χέρια του και αμέσως μας γύρισε την πλάτη του. Ζήτησα, όπως ήταν φυσικό, κάποιες εξηγήσεις, διότι μέχρι εκείνη την στιγμή, δεν είχε βρεθεί άλλη δύναμη, μεγαλύτερη από αυτήν του σατανά.

- Γιατί δεν μουμίλησες τόσον καιρό, για κάποια άλλη δύναμη, μεγαλύτερη από τη δική μας;

- Μην δίνεις σημασία, μου λέει ο διάβολος, έχεις δει, όλα αυτά τα χρόνια που είσαι κοντά μου, τόσα θαυμαστά πράγματα αυτά που βλέπεις τώρα, είναι μια μικρή λεπτομέρεια. Αυτή η σκηνή ήταν αρκετή και μια καλή ευκαιρία, για να πάρω απαντήσεις, σε αρκετά ερωτηματικά που δημιουργήθηκαν, αφού οι απαντήσεις που πήρα από τον διάβολο, δεν με κάλυψαν».

Στο βιβλίο αναφέρονται και άλλα ανάλογα περιστατικά, που καταδεικνύουν τη μοναδικότητα της πίστης στο Χριστό και την ασύγκριτη υπεροχή της ορθόδοξης άσκησης και πνευματικότητας. Είναι όμως δυστυχώς, άγνωστα στους πολλούς. Και ιδίως στους νέους, που διψούν για δύναμη και κυριαρχία. Γι' αυτό εύκολα παρασύρονται στα δίχτυα του σατανά. Έτσι αρχίζει ο δρόμος που οδηγεί στην καταστροφή.

Του Βασιλείου Χ. Στεργιούλη, Θεολόγου

Πηγή: askitikon.eu